

ΠΡΟΣΠΑΘΟΝΤΑΣ

Φύλλο 14 – Μάρτιος 2026

ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΜΑΣ ΤΑΞΑ Η

ΑΝΤΙ

ΣΤΑΣΗ

ΕΝ

ΑΝΤΙ

ΑΝ

solidarity

СОЛИДАРНОСТ

تکافل

solidaridad

solidarite

সংহতি

СОЛИДАРНОСТ

solidaritet

dayanişma

یکجہرتی

midnimo

هاودهنگی

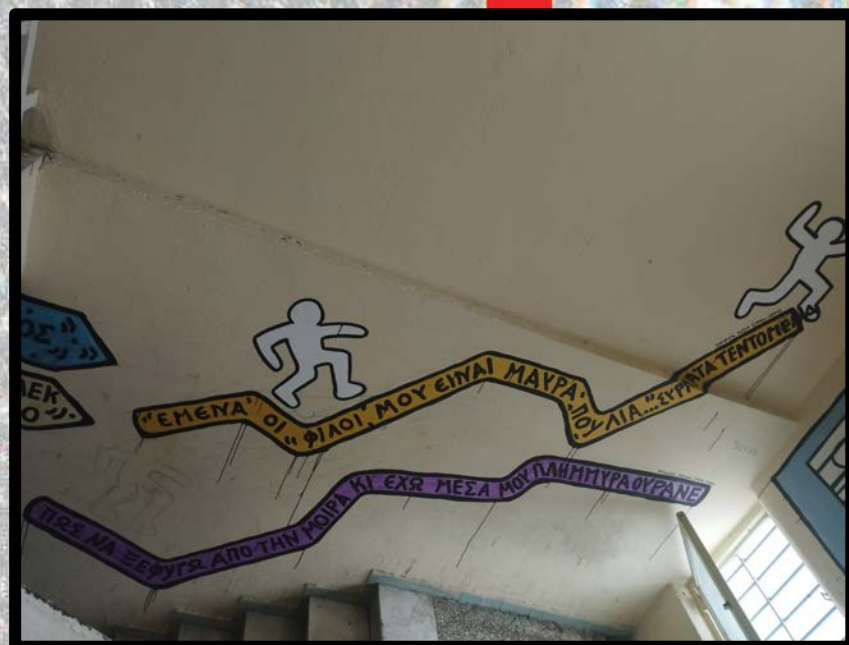

Στους διαδρόμους του σχολείου μας συναντάς πολλούς διαφορετικούς ανθρώπους. Οι τόποι προέλευσής τους διαφορετικοί. Οι γλώσσες που μιλάμε κι αυτές ποικίλες. Ελληνικά, αγγλικά, ρωσικά, αλβανικά, αραβικά, τουρκικά, βουλγάρικα...Και πολλές ακόμα. Συχνά δεν καταλαβαινόμαστε. Πάντα όμως προσπαθούμε. Με όποιους τρόπους μπορούμε.

Όσο διαφορετικοί κι αν είμαστε, όμως, κατά βάθος έχουμε τις ίδιες ανάγκες, τα ίδια συναισθήματα. Ανταλλάσσουμε χαμόγελα, νοιάξιμο, αγάπη. Στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλον. Ίσοι προς ίσους. Και ξέρουμε ότι μόνο μαζί, μαθητής με μαθητή, μαθητής με δάσκαλο, δάσκαλος με δάσκαλο, μπορούμε να καταφέρουμε να τα βγάλουμε πέρα μέσα σε αυτή τη δύσκολη συνθήκη του εγκλεισμού.

Γι' αυτό λοιπόν όποια γλώσσα και αν μιλάμε, έχουμε έναν κοινό κώδικα επικοινωνίας. Την αλληλεγγύη. Το Μαζί.

Συντακτική Ομάδα

Δικαιώματα – Rights – Të drejtat – Prava – Права – Haklar – حقوق – Derechos – Droits – حقوق – অধিকার – حقونه – Права – Құқықтар – Maf – Drepturi – Хуқуқ – অধিকার

Σπίτι – Home – Shtëpi – Kuća – Дом – Ev – بيت – Hogar – Maison – گهر – خانه – বাড়ি – کور – Дом – Үй – Mal – Casă – Guri – घर

Δικαιοσύνη – Justice – Drejtësi – Pravda – Справедливость – Adalet – عدالة – Justicia – Justice – انصاف – عدالت – ন্যায়বিচার – عدالت – Справедливость – Әділет – Dad – Justiție – Caddaalad – ਇਨਸਾਫ

Ελευθερία – Freedom – Liri – Sloboda – Свобода – Özgürlük – حرية – Libertad – Liberté – آزادی – آزادی – স্বাধীনতা – آزادی – Свобода – Бостандық – Azadî – Libertate – Хоррияд – ਆਜ਼ਾਦੀ

Αξιοπρέπεια – Dignity – Dinjitet – Dostojanstvo – Достоинство – Onur – كرامة – Dignidad – Dignité – وقار – کرامت – মর্যাদা – وقار – Достоинство – Қадір-қасиет – Rûmet – Demnitate – Sharaf – ਇਜ਼ਤ

ΟΚΟΣΜΟΣ

μας

«Η χώρα μου, η Κεντρική Αφρική, είναι στην μέση της Αφρικανικής ηπείρου και δεν έχει πρόσβαση στην θάλασσα. Η σημαία μας έχει 5 χρώματα. Είναι μία από τις πιο όμορφες χώρες του κόσμου. Έχουμε σχεδόν 100 διαλέκτους.»

«Το Αφγανιστάν είναι μία ορεινή χώρα. Έχει πολλά βουνά όπως το Balba, Hendokosh, Springhar και άλλα. Έχουμε πολλά νόστιμα φαγητά όπως Qabilit palaw, dowriaza, Ashak, Bolani και άλλα. Έχουμε πολλά όμορφα μέρη στην χώρα μας όπως το Nooristan, Panjshir, Bande Amir, Bamian και άλλα.»

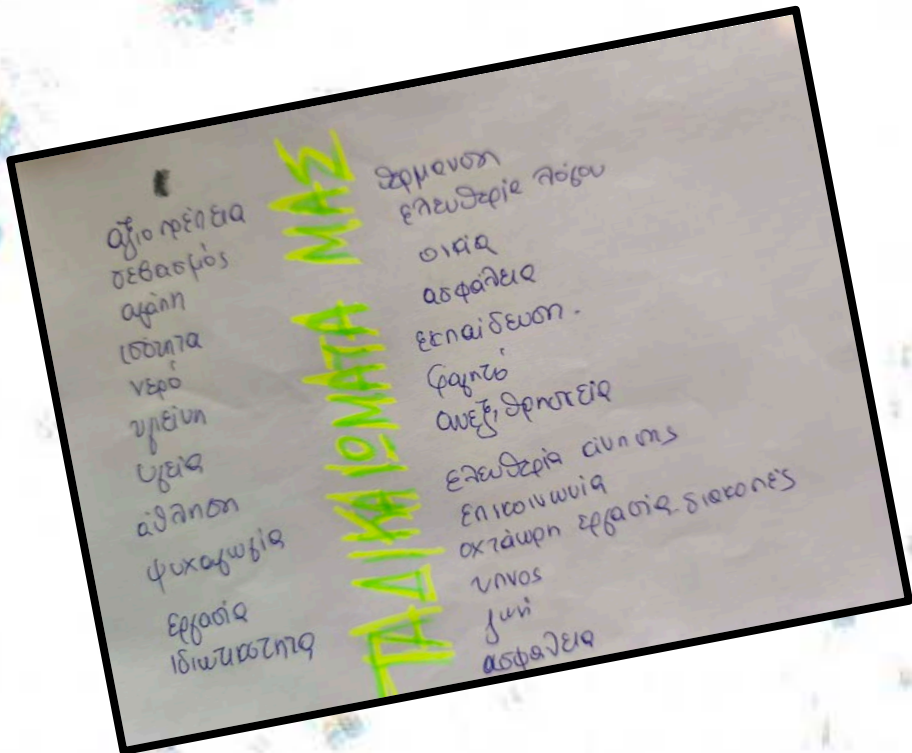
«Η Σομαλία είναι στην ανατολική Αφρική. Έχουμε όμορφες παραλίες. Έχουμε καμήλες, κασίκες, αγελάδες. Έχουμε πολλά όμορφα μέρη. Η σημαία μας είναι μπλε με ένα λευκό αστέρι. Η χώρα μου είχε πόλεμο μέχρι πρόσφατα. Αγαπώ την πατρίδα μου, την πιο όμορφη χώρα στην Αφρική. Οι χώρες με τις οποίες συνορεύουμε είναι η Αιθιοπία και η Κένυα.»

ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ
ΘΕΩΝΟΣ

ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ
ΘΕΩΝΟΣ

Kerdistan they have lot of mountains and vistor
کوردستان پهنه‌های کوهستانی و تفریحی است
سولیمانیه شهری و آموزشی
sulaymaniah is city of education

اعلیٰ ستان یعنی خواهر چیری از روی
احساسات بنویس همه افغانستان
کشوری که مملو از ذخایر معدنی
هست و به زیبایی هر چه تمامتر
مثل عروس می ماند.

Η φυλακή δεν αποτελεί το τέλος ενός ανθρώπου ως πολίτη. Παρόλο που ο εγκλεισμός αφαιρεί το βασικό δικαίωμα του ανθρώπου στην ελευθερία κίνησης, δεν μπορεί να αφαιρέσει τη δικαιώματα του κρατουμένου ως πολίτη.

Ο ρόλος του πολίτη είναι σύνθετος, καθώς περιλαμβάνει πολλά δικαιώματα όπως και υποχρεώσεις που συνδέονται άμεσα με αυτά. Πολίτης δεν είναι ένας ρόλος εγωιστικός, αλλά αλτρουιστικός, καθώς απαιτεί αλληλεγγύη και βοήθεια στους συμπολίτες. Δίχως αυτές τις αρετές δεν μπορεί κάποιος να θεωρηθεί σωστός πολίτης.

Κατά τον εγκλεισμό ενός κρατουμένου είναι σημαντικό να μην του αφαιρείται αυτός ο τόσος σημαντικός ρόλος, καθώς έτσι γίνεται υποβάθμιση του κρατουμένου σε κάτι λιγότερο από άνθρωπο.

Είναι σημαντικό λοιπόν να μην υπάρχουν βασικές στερήσεις δικαιωμάτων στα καταστήματα κράτησης. Για παράδειγμα, η επικοινωνία, οι επαφές και αλληλογραφίες με τους εξωτερικούς ανθρώπους είναι πολύ περιορισμένη. Αυτό πολλές φορές οφείλεται στο ότι πολλοί κρατούμενοι ξεχνούν ότι εκτός από δικαιώματα έχουν και υποχρεώσεις. Άρα δεν είμαστε ευθυνών, όταν περιορίζονται τα δικαιώματά μας.

Με όλα αυτά οδηγούμαστε στο συμπέρασμα πως ο κρατούμενος είναι ταυτόχρονα και πολίτης. Άρα έχει δικαιώματα που δεν πρέπει να στερείται, αλλά έχει και υποχρεώσεις που πρέπει να ακολουθεί. Τέλος το βασικότερο από όλα είναι ως πολίτες να νοιαζόμαστε για τον συνάνθρωπό μας και να μην τον παραμερίζουμε λόγω της φυλάκισης του.

Στάθης

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ
ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΦΥΛΑΚΗ

Το Χρονικό ενός Φοιτητή

Πρώτα έμαθα τη βαθμολογία μου. Ήταν η μέρα που στο σχολείο ήμασταν όλοι μαζεμένοι. Μαθητές. Δάσκαλοι. Γονείς και συγγενείς. Επίσημοι καλεσμένοι. Ήταν η τελετή λήξης της σχολικής χρονιάς. Κάποια στιγμή η διευθύντρια μας λέει ότι θέλει να κάνει μια πολύ σημαντική ανακοίνωση. 5 υποψήφιοι των Πανελληνίων πέρασαν στο Πανεπιστήμιο. Εγώ ανάμεσά τους. Ήταν και η μαμά μου εκεί. Όπως ήταν αναμενόμενο, συγκινήθηκε πολύ. Σίγουρα ένιωσα κάποια ικανοποίηση. Αλλά πιστεύω θα μπορούσα να τα πάω και καλύτερα.

Εγώ τελείωσα εδώ το λύκειο. Σε αυτό το σχολείο. Αυτή ήταν η τρίτη φορά που έδινα Πανελλήνιες. Δεν ήταν δική μου ιδέα να δώσω. Κάποιοι καθηγητές μου με έσπρωξαν σε αυτό. Ε και σκέφτηκα ότι δεν έχω κάτι να χάσω. Ήθελα να δω πως είναι. Να ξέρω. Να έχω προσπαθήσει. Την πρώτη φορά που έδωσα απέτυχα. Αλλά δεν το έβαλα κάτω. Σκέφτηκα ότι μπορώ να ξαναπροσπαθήσω. Πάλι δεν είχα κάτι να χάσω. Είδα τις εξετάσεις. Κατάλαβα πως είναι κάτι που μπορούσα να καταφέρω. Μετά ξαναέδωσα. Πάλι δεν τα κατάφερα. Την τρίτη όμως μπήκα!

Η προετοιμασία δεν είναι όπως αυτό που έχει κανείς στο μυαλό του για τους υπόλοιπους μαθητές. Αλλά ήταν καλά. Ερχόμουν κάθε μέρα στο σχολείο μαζί με τα άλλα παιδιά που ήθελαν να δώσουν. Κάναμε μαθήματα με τους καθηγητές. Μας βοηθούσαν. Το διάβασμά μου το έκανα κυρίως στο σχολείο. Αλλά προσπαθούσα να διαβάζω και στο κελί. Οι εξετάσεις έγιναν στο σχολείο μας. Ήταν εξεταστικό κέντρο. Είχαν έρθει επιτηρητές από άλλα σχολεία. Η διαδικασία έγινε κανονικά, όπως προβλέπεται. Εντάξει, ήμουν λίγο αγχωμένος. Αλλά όχι κάτι ιδιαίτερο.

Από τον Οκτώβριο θεωρούμαι φοιτητής. Δεν άλλαξαν πολλά. Αλλά νιώθω καλά. Μου αρέσει να είμαι φοιτητής. Αν και το να φοιτάς στο πανεπιστήμιο μέσα από την φυλακή, όπως θα φαντάζεται κανείς, δεν είναι και τόσο εύκολο. Στο πρώτο εξάμηνο τα περισσότερα μαθήματα τα έδωσα εξ αποστάσεως. Σε αντίθεση με τους συμφοιτητές μου. Οι δάσκαλοί μου από το σχολείο πήγαν και μου πήραν τα βιβλία. Με βοήθησαν σε οτιδήποτε με δυσκόλευε. Και οι καθηγητές από τη σχολή προσπάθησαν να με βοηθήσουν με όποιο τρόπο μπορούσαν. Αλλά δύσκολο να επικοινωνείς μαζί τους, να κάνεις όλες τις ηλεκτρονικές γραφειοκρατικές διαδικασίες. Όλα γίνονται ηλεκτρονικά πλέον. Κι εγώ κάθε μέρα στο σχολείο να προσπαθώ να βρω έναν ελεύθερο υπολογιστή, ανάμεσα στις δουλειές των δασκάλων, για να μπορέσω να τα κάνω όλα. Έκανα την πρώτη μου εργασία. Έδωσα την πρώτη μου εξεταστική. Πέρασα όλα τα μαθήματα που έδωσα. Η μαμά μου συγκινημένη. Οι δάσκαλοί μου το ίδιο. Εγώ όχι τόσο. Ίσως λίγο περήφανος. Περιμένω να δω τι θα γίνει στο επόμενο εξάμηνο.

Μπορεί και να τα καταφέρω τελικά. Μπορεί να την βγάλω τη σχολή.

Γιάννης

Η βαρβαρότητα της αφθονίας

Αχ, να ξέρετε το να συνηθίζει κανείς... να συνηθίζει τα πάντα, να ανέχεται τα πάντα είναι μια αρρώστια... σαν μια πανδημία, σαν ένας ιός που έχει εξαπλωθεί από κάθε γωνιά του κόσμου και έχει μολύνει τους πάντες.

Συνηθίζουμε τη διεφθαρμένη πολιτική, συνηθίζουμε τις καταστροφικές βόμβες, συνηθίζουμε τα παιδιά που σκοτώνονται μπροστά στα μάτια μας, τα συνηθίζουμε με την ταχύτητα του φωτός. Το να συνηθίζεις δεν είναι πάντα καλό. Πρέπει να υπάρχει ένα όριο. Πρέπει να μπαίνει ένα τέλος – διαφορετικά γίνεται καταστροφικό και νομιμοποιεί τα κακά που συμβαίνουν γύρω μας...

Ας σταματήσουμε, έστω και για μια φορά, να ακούμε πολιτικούς και ποδοσφαιριστές, γιατί υπάρχουν πολύ πιο σημαντικά πράγματα σε αυτόν τον πλανήτη... όπως η ποίηση, η λογοτεχνία, ένα μουσικό κομμάτι που αξίζει να ακούσουμε, ή μια φιλοσοφική σκέψη που πρέπει να διαβαστεί.

Χωρίς όλα αυτά, ο άνθρωπος μετατρέπεται σε τέρας. Πίστεψε με αυτός που έκανε τον Χίτλερ «Χίτλερ» ήταν ο λαός. Όχι ο ίδιος.

Βόμβες αξίας εκατομμυρίων δολαρίων ίσως πέφτουν και καταστρέφουν σπίτια όπου δεν υπάρχει ούτε ένα κομμάτι ψωμί... Που πηγαίνουμε;

Ένα παιδί θα μπορούσε ίσως, στην αγκαλιά της οικογένειάς του με ένα απλό παιχνίδι, να είναι το πιο ευτυχισμένο παιδί στον κόσμο. Αλλά οι βόμβες των εκατομμυρίων δολαρίων κατέστρεψαν τα παιχνίδια.

Η φτώχεια δεν σκοτώνει. Η υπερβολή και η αφθονία σκοτώνουν πια.

Ομίντ

Η βουλή των εφήβων μέσα από τα μάτια των κρατουμένων

Η βουλή των εφήβων είναι ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα το οποίο δημιουργήθηκε πριν περίπου τριάντα χρόνια με σκοπό η φωνή των νέων να μπορέσει να ακουστεί και να προβληματίσει την κοινωνία. Είναι μια μικρογραφία του κοινοβουλίου η οποία αποτελεί κίνητρο για πολλούς μαθητές που ελπίζουν σε ένα αισιόδοξο μέλλον.

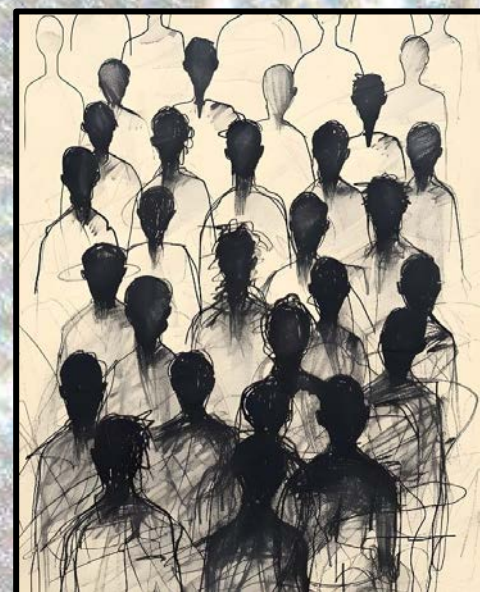
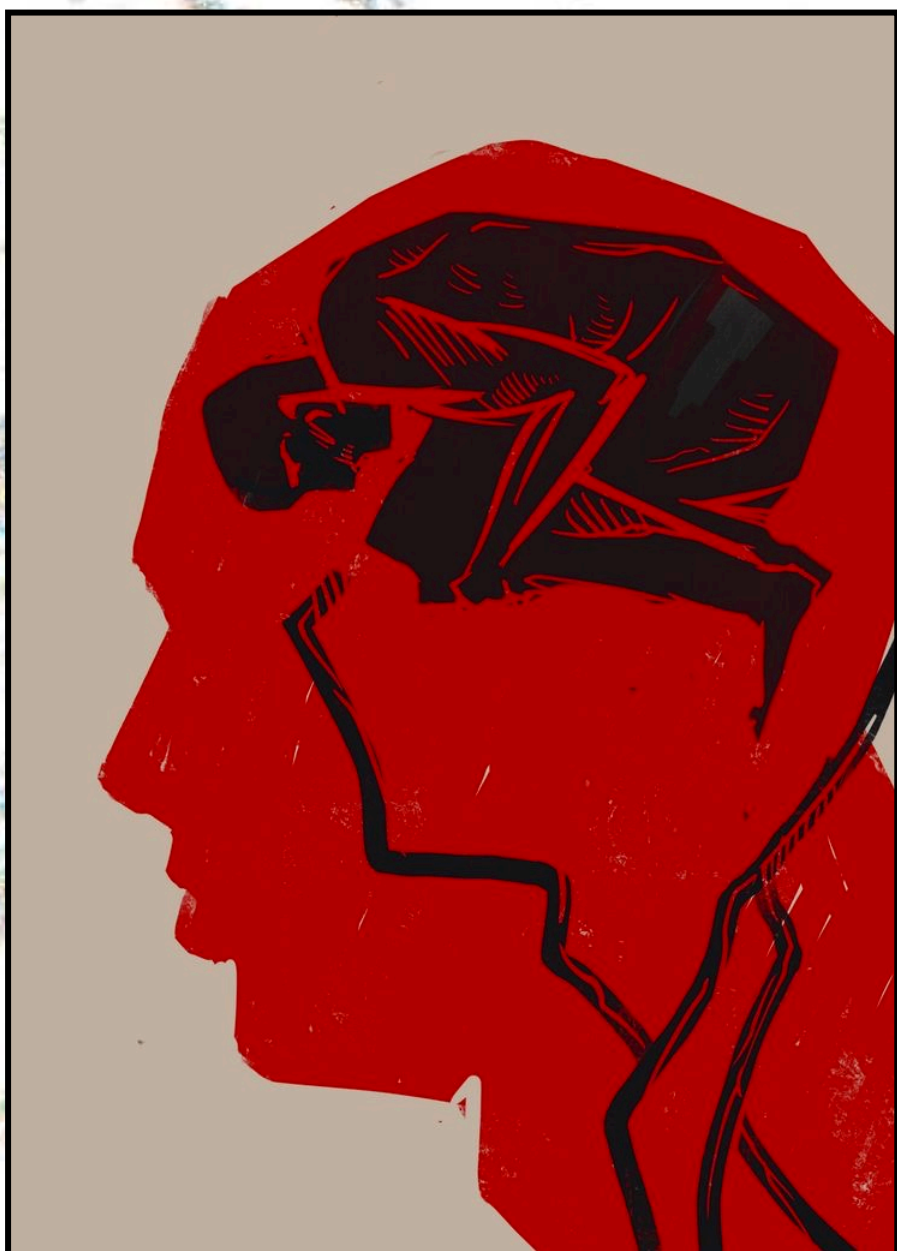
Θα σας εξηγήσω αμέσως τι ακριβώς προσπαθούμε να πετύχουμε μέσα από όλον αυτόν τον αγώνα που δίνουμε καθημερινά. Αρχικά αποτελούμαστε από περίπου δεκαπέντε ενεργά μέλη που συγκεντρωνόμαστε κάθε εβδομάδα για να συζητήσουμε, να αναλύσουμε και να εξετάσουμε το θέμα της τεχνητής νοημοσύνης (AI-Artificial Inteligence). Όπως ξέρετε τα τελευταία χρόνια η τεχνητή νοημοσύνη έχει εισέλθει στην καθημερινότητά μας παγκοσμίως και πιθανόν την έχουμε χρησιμοποιήσει όλοι μας έστω και μια φορά. Η AI είναι πολύ εύχρηστη, με φιλικό περιβάλλον που σε κάνει να νιώθεις σιγουριά. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι υπάρχει και η σκοτεινή πλευρά της που για αυτήν ανησυχούμε και εμείς. Ο κυριότερος λόγος που μας απασχολεί είναι το πόσο μεγάλη βαρύτητα έχει και πόσο πολύ επηρεάζει τον σύγχρονο πόλεμο. Είναι βέβαια τραγικό, εν έτει 2026, να συζητάμε ότι χρησιμοποιούμε την τεχνολογία μας με αυτόν τον τρόπο, για να βλάψουμε και να καταστρέψουμε. Φερ ειπείν οι επιθέσεις που πραγματοποιούνται, με την βοήθεια της AI στα οπτικά συστήματα επιφέρουν απώλειες περισσότερο μαζικές παρά ατομικές και αυτό συμβαίνει διότι έχουν επικεντρωθεί στην αποτελεσματικότητα και στην ακρίβεια μέσω της απόστασης. Δεν θέλω να προσθέσω κάτι άλλο σχετικά με αυτό το κομμάτι και θα περάσω σε ένα άλλο, εξίσου σημαντικό πρόβλημα.

Θα εκθέσω κάτι το οποίο είναι αμφιλεγόμενο και έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων στη σημερινή νεολαία. Εμείς το βλέπουμε κάπως «γελοίο» θα έλεγε κανείς αλλά κάποιοι στην ηλικία μας ταυτίζονται και μπορούν να ζήσουν και να καλύψουν αυτή την ανάγκη ή (κάποιες ανάγκες τους μέσω της AI). Αναφέρομαι στις συναισθηματικές σχέσεις μεταξύ AI και νέων εφήβων. Ναι, καλά διαβάσατε! Κάποιοι αναπτύσσουν την επικοινωνία τους σε πιο προσωπικές καταστάσεις... Όμως δεν θα μακρηγορήσω, ούτε θα σας κουράσω με περαιτέρω διευκρινίσεις πάνω σε αυτό. Εάν θέλετε μπορείτε να ενημερωθείτε πατώντας τον σύνδεσμο.

<https://www.youtube.com/watch?v=-bmFMW9j0sw>

Εν κατακλείδι θέλω να θέσω ένα ερώτημα προς εσάς. Πώς θα ήταν να εξαφανιζόταν η τεχνολογία και συγκεκριμένα η τεχνητή νοημοσύνη από τη ζωή μας; Πιστεύω ότι θα επικρατούσε χάος το οποίο κανείς μας δεν θα είχε αντικρίσει παλαιότερα. Οπότε ας ενεργοποιηθούμε όλοι μαζί και ας προσπαθήσουμε να αλλάζουμε καθημερινά έστω ένα μικρό κομμάτι μας για να επωφεληθούμε μεταγενέστερα και να διασφαλίσουμε ένα «αισιόδοξο μέλλον»

Βασίλης

Τον Απρίλιο του 2023 ξέσπασε στο Σουδάν ένας βάρβαρος πόλεμος, ο οποίος έχει προκαλέσει μία από τις μεγαλύτερες ανθρωπιστικές κρίσεις στον κόσμο. Πάνω από 40.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους (πιθανότατα πολύ περισσότεροι). Πάνω από 12.000.000 άνθρωποι έχουν εκτοπιστεί.

Οι δύο πλευρές αυτού του πολέμου είναι ο τακτικός στρατός, οι Sudanese Armed Forces (SAF), και η παραστρατιωτική οργάνωση Rapid Support Forces (RSF), που προέρχεται από τις διαβόητες πολιτοφυλακές Janjaweed του Νταρφούρ.

Ο σημερινός πόλεμος στο Σουδάν δεν είναι ένας εμφύλιος πόλεμος ή μια φυλετική σύγκρουση. Οι ρίζες του βρίσκονται βαθύτερα. Στην αποικιοκρατία, στην άνιση ανάπτυξη και στην καταστολή μιας μεγάλης λαϊκής επανάστασης.

Ο σημερινός πόλεμος στο Σουδάν δεν είναι ένας εμφύλιος πόλεμος ή μια φυλετική σύγκρουση.

Από το 1899 έως το 1956, το Σουδάν βρισκόταν υπό Αγγλο-Αιγυπτιακή διοίκηση. Στην πράξη, η περιοχή ελεγχόταν από τη Βρετανική Αυτοκρατορία. Η αποικιοκρατική διοίκηση ενίσχυσε τον διαχωρισμό Βορρά-Νότου και προώθησε διαφορετικές διοικητικές και εκπαιδευτικές πολιτικές. Παράλληλα, δεν αναγνώρισε παραδοσιακές μορφές χρήσης γης (ιδίως των νομαδικών ποιμενικών πληθυσμών) και συγκέντρωσε εξουσία και πόρους στο κέντρο της χώρας. Το κράτος που δημιουργήθηκε μετά την ανεξαρτησία του Σουδάν κληρονόμησε αυτές τις ανισότητες. Οι περιφέρειες, όπως το Νταρφούρ και ο Νότος, παρέμειναν φτωχότερες και πολιτικά αποκλεισμένες.

Αυτή τη στιγμή πάνω από 90 Σουδανοί και Νοτιο Σουδανοί κρατούνται στο ΕΣΚΝΑ Αυλώνας. Γιατί οι ελληνικές φυλακές έχουν γεμίσει με νεαρούς πρόσφυγες από το Σουδάν και το Νότιο Σουδάν;

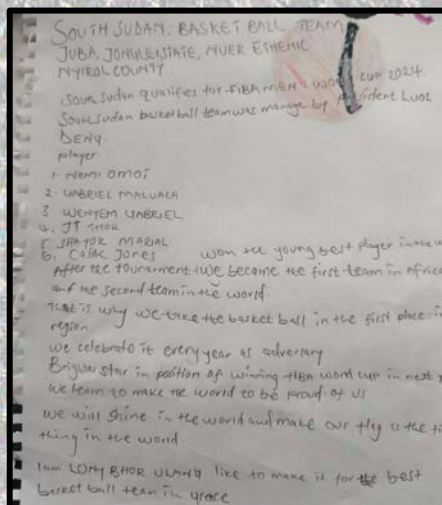
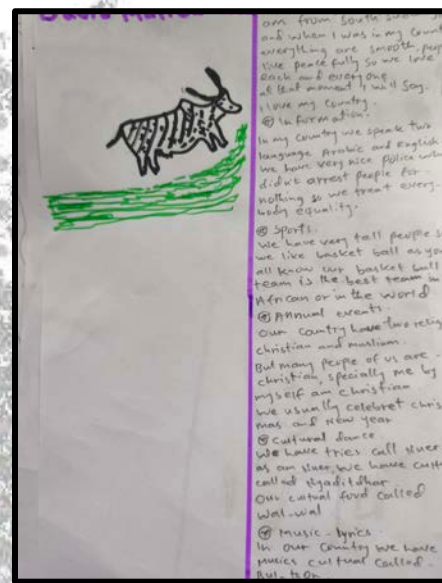
**ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 51.7 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΟΙ: 12 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΝΕΚΡΟΙ: 40.000
ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΕΝΟΙ: 21,2 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ**

ΣΟΥΔΑΝ

Η σύγκρουση μεταξύ Βορρά και Νότου και η προτίμηση της κυβερνώσας ελίτ της χώρας στους Αραβόφωνους πληθυσμούς οδήγησε τελικά στη δημιουργία του ανεξάρτητου Νότιου Σουδάν το 2011.

Σήμερα τόσο το Σουδάν όσο και το Νότιο Σουδάν συγκαταλέγονται στις πιο φτωχές χώρες του κόσμου.

Το Σουδάν, από την ανεξαρτησία του και μετά, υπέφερε κάτω από την εξουσία μιας σειράς στρατιωτικών καθεστώτων. Το πιο μακροχρόνιο και πρόσφατο από αυτά τα καθεστώτα ήταν αυτό του Omar al-Bashir (1989–2019). Το καθεστώς του επιβαλόταν μέσα από έναν ισχυρό στρατό αλλά και ένα ισλαμιστικό πολιτικό μηχανισμό. Προωθούσε ενεργά την ρητορική της αραβικής ανωτερότητας εις βάρος των αφρικανικών πληθυσμών ενώ παράλληλα εφάρμοσε πολιτικές λιτότητας που εξαθλίωσαν μεγάλο μέρος του πληθυσμού.

Το 2018, διαδηλώσεις που ξεκίνησαν σε μικρές πόλεις εξελίχθηκαν σε μαζική εξέγερση. Το σύνθημα ήταν «Ελευθερία – Ειρήνη – Δικαιοσύνη». Ο δικτάτορας Μπασίρ ανατράπηκε το 2019.

Όμως το πιο σημαντικό στοιχείο της επανάστασης ήταν οι Επιτροπές Αντίστασης (Resistance / Neighborhood Committees): λαϊκές δομές σε γειτονιές, που οργάνωναν διαδηλώσεις, απεργίες, πολιτική εκπαίδευση, δράσεις αλληλεγγύης.

Για πρώτη φορά, άνθρωποι από διαφορετικές εθνοτικές και κοινωνικές ομάδες συμμετείχαν ενεργά στη λήψη αποφάσεων. Αυτές οι επιτροπές αμφισβήτησαν τόσο τον στρατό όσο και τις παραδοσιακές πολιτικές ελίτ.

Το 2021, οι SAF και RSF, που συμμετείχαν στη μεταβατική κυβέρνηση, πραγματοποίησαν πραξικόπημα για να αποτρέψουν τη μετάβαση της εξουσίας σε πολιτικά, εκλεγμένα από τον λαό όργανα.

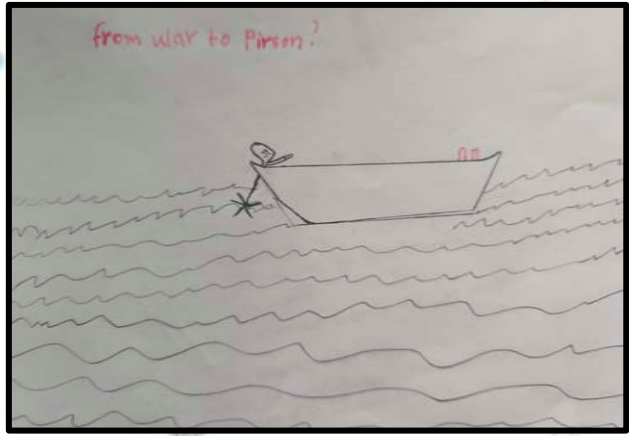
Τον Απρίλιο του 2023, οι δύο στρατιωτικές δυνάμεις συγκρούστηκαν μεταξύ τους.

Ο πόλεμος αυτός είναι μια σύγκρουση για τον έλεγχο των ορυχείων χρυσού, τον έλεγχο γεωργικών περιοχών και τον έλεγχο του κράτους και των οικονομικών του πόρων. Είναι ένας πόλεμος όπου ξένες δυνάμεις παρεμβαίνουν και χρηματοδοτούν την μία ή την άλλη πλευρά αναλόγως το όφελος που θέλουν να αποκομίσουν. Και πολλοί αναλυτές μιλούν για έναν αντεπαναστατικό πόλεμο, δηλαδή μια προσπάθεια των στρατιωτικών και οικονομικών ελίτ να διαλύσουν τη λαϊκή δυναμική που γεννήθηκε το 2018.

Η ιστορία του Σουδάν δείχνει ότι η βία δεν είναι χαρακτηριστικό ενός λαού. Είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών και οικονομικών δομών, πολλές από τις οποίες έχουν ρίζες στην αποικιοκρατία και στη συγκέντρωση εξουσίας.

Παρά τον πόλεμο, δομές που προέρχονται από τις Επιτροπές Αντίστασης, γνωστές ως Emergency Responce Rooms, οργανώνουν διανομή τροφίμων, ιατρική φροντίδα, εκπαίδευση των παιδιών και στήριξη εκτοπισμένων

Από ομάδα μαθητών
Με πληροφορίες από το διαδίκτυο και από μαρτυρίες μαθητών-προσφύγων από το Σουδάν

ΝΟΤΙΟ ΣΟΥΔΑΝ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 12.4 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ: ΠΑΝΩ ΑΠΟ 82%
ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΟΙ: 2 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ: 300.000

Country: South Sudan
Information:
music - Emmanuel Jal
Sports - Juba Football
annual events:
Cultural dance - Nuor culture
traditional food - walwal

Drawing

Jay weezi wiew wiew
+vadi +lonai food was was
Nyemai
Mama Nyemai
i Love you
Mama

Name: Emmanuel Jal
and from South Sudan my country is Juba
Information: we have 7000000 people in Sudan
Between war and peace
ABOUT PEACE
music = Emmanuel Jal
Laba cu pda wai Tim
Sport: River Side Team
- ANNUAL EVENT: 15 december
- cultural dance = Lero Lero
Li Ja Mane
- traditional food = walwal

I am from South Sudan
in city Juba
and the information about
my country before war
it was good land on spring
there was green grass on spring
and we have more cows there
in morning we jump ball take
could to the river bank
and the come back on evening
music - Lyrics
kany ji sonj
nien wachda (x2)
na ci yien Ji tuike ke da
na ney Ji tuike be kam
dante ke
ki kam dan tee Los
sport
we have nice many type
culture
on febo

Πρώτη φορά στη φυλακή. Πρώτος μήνας στη φυλακή.

Η φυλακή είναι μια καθημερινή τιμωρία, ένας χώρος που δεν μπορείς να ηρεμήσεις ποτέ. Έκανα λάθη. Κι αυτά είναι που με οδήγησαν εδώ. Δύο είναι τα πράγματα που θυμάμαι από την πρώτη μέρα στην Αυλώνα: ένα φόβο και μία ακόμα μεγαλύτερη ντροπή ή ίσως απογοήτευση. Φόβο για το τι θα συναντήσω και τι θα χρειαστεί να βιώσω, για το αν θα βγω ο ίδιος μέσα από αυτό. Ντροπή και απογοήτευση για το ότι επιβεβαιώνω όλες εκείνες τις φωνές που μου έλεγαν ότι θα μπλέξω, ότι δεν έμαθα όταν είδα συγγενή μου να μπαίνει φυλακή, για το ότι δεν καταλαβαίνω που οδηγούν οι επιλογές μου. Σήμερα νιώθω λίγο καλύτερα. Όχι ασφαλής. Ούτε ήρεμος. Αλλά νιώθω ότι θα παλέψω και θα τα καταφέρω.

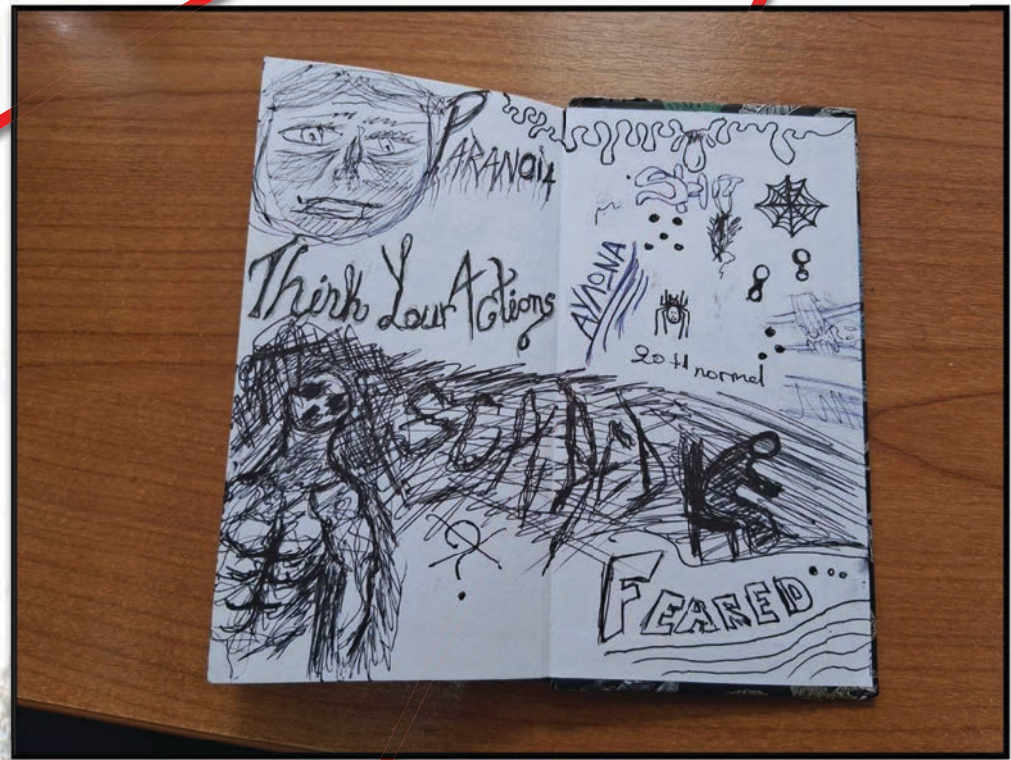
Το περιβάλλον της φυλακής δεν είναι φιλικό, σε φθείρει συνεχώς, σου γεννάει μία παράνοια. Δεν ξέρεις αν μπορείς να εμπιστευτείς κανέναν, δεν μπορείς να κάνεις φιλίες ή παρέες. Εδώ είσαι σε μία διαρκή επαγρύπνηση που δεν σου επιτρέπει να χαλαρώσεις στιγμή. Ο μόνος τρόπος να επιβιώσεις είναι σιγά σιγά να σβήσεις τα συναισθήματά σου, να γίνεις ψυχρός και να σταματήσεις να νιώθεις. Κάνε την ποινή σου ήσυχα να τελειώνεις γρήγορα και να βγεις. Εδώ είσαι μόνος.

Το επισκεπτήριο και η επαφή με τον έξω κόσμο βοηθούν λίγο, σε κάνουν να νιώθεις ότι μπορείς να τα καταφέρεις. Ευτυχώς μιλάω κάθε μέρα με το έξω. Με το κορίτσι μου, με τη μάνα μου, με τον αδερφό μου. Στο πρώτο επισκεπτήριο ήρθε η μητέρα μου. Δεν ένιωσα κάτι ιδιαίτερο, ήταν σα να βλέπω τη μάνα μου, όπως κάθε φορά. Αυτό δίνει δύναμη είναι η επαφή, αυτή η αίσθηση κανονικότητας που τόσο λείπει μέσα στην φυλακή. Το έχω ανάγκη γιατί δεν θέλω να μείνω ψυχρός, δεν θέλω αυτή η συναισθηματική νέκρωση που αναγκάστηκα να υποστώ να μείνει για πάντα. Θέλω μια απλή και κανονική ζωή από εδώ και πέρα.

Δεν με νοιάζουν τα λεφτά, δεν θα τα κυνηγήσω ποτέ. Ξέρω ότι μόλις βγω οι άνθρωποι θα με κοιτάνε περίεργα, όσοι γνωρίζουν τι έχω περάσει. Κάποιοι θα με θαυμάζουν ως σκληρό ή δυνατό ή ακόμα και αντισυστημικό. Κάποιοι άλλοι θα λένε ότι είμαι ένα άτομο που δεν αξίζει την εμπιστοσύνη τους, ένας άνθρωπος που δεν έχει αξίες. Ίσως να έχω πρόβλημα με την αναζήτηση εργασίας, στους εργοδότες δεν αρέσει η φυλακή, είναι ένα στίγμα που δεν θα φύγει ποτέ. Εγώ το μόνο που θέλω είναι μια απλή ζωή, χωρίς να με νοιάζει η γνώμη των άλλων, χωρίς να τραβάω βλέμματα.

Μιχάλης

«Από την πρώτη μέρα μέχρι τώρα αναρωτιέμαι: Αξίζουν αυτά που έκανα το να βρίσκομαι τώρα εδώ μέσα; Και ένα πράγμα ξέρω: Δεν πρόκειται να ξαναβρεθώ ποτέ εδώ. Έπαθα και έμαθα.»

**MY STORY
MY VIEW
JUST ME**

**MY STORY
MY VIEW
JUST ME**

Έρχομαι από την όμορφη πόλη του Mazar-e-Sharif, στο Αφγανιστάν και βρέθηκα στην ελληνική φυλακή χωρίς να έχω διαπράξει κανένα έγκλημα. Είμαι στην φυλακή για κάποιο λόγο που δεν γνωρίζω. Η ζωή είναι δύσκολη. **Εύχομαι να μπορούσα να ομολογήσω κάποιο έγκλημα.** Είμαι αιχμάλωτος. Είναι και αυτό ένα ταξίδι. Έχω στενάχωρες, πικρές αναμνήσεις από την Ελλάδα. Ελπίζω κάποιος να μου δώσει μία ακόμα ευκαιρία, ένα τρίτο γύρο. Μακάρι να μας λυπηθεί ο θεός. Μακάρι η ειρήνη και η ευλογία του να είναι πάνω μας.

Ραχμάτ

Το 2024-2025 πέντε μαθητές-απόφοιτοι κρατούμενοι στο ΕΣΚΝΑ Αυλώνα πέρασαν στο Πανεπιστήμιο μέσα από την διαδικασία των Πανελλαδικών εξετάσεων. Ως ίσοι απέναντι σε ίσους. Είχαν όμως την ίδια προετοιμασία; Είχαν την ίδια υποστήριξη; Και πως είναι να είσαι ταυτόχρονα κρατούμενος και φοιτητής;

Προετοιμασία πίσω από τα κάγκελα

Η προετοιμασία για τις πανελλήνιες είναι μια δύσκολη διαδικασία με πολύ διάβασμα για σας περισσότερους μαθητές. Πόσο μάλλον για τους υποψήφιους που βρίσκονται στις φυλακές. Η διαδικασία αυτή για τους κρατούμενους είναι δυσκολότερη, δεν υπάρχει προσωπικός χώρος με ησυχία να κάτσεις να διαβάσεις στο κελί, με 4 ή και περισσότερα άτομα να το κάνει αδύνατο. Βέβαια το να δίνεις πανελλήνιες μέσα απ' τις φυλακές δίνει ένα κίνητρο ή έναν στόχο τον οποίο θέλεις να πετύχεις για ένα καλύτερο αύριο. Λόγω των σκληρών συνθηκών και της έλλειψης άλλων δραστηριοτήτων το κίνητρο αυτό ισχυροποιείται. Η στέρηση της ελευθερίας σε κάνει να εκτιμάς και να βλέπεις τα πράγματα από άλλη οπτική γωνία. Συνειδητοποιείς πιο εύκολα λόγω της έλλειψης ελευθερίας. Άραγε πρέπει να χάσει κανείς την ελευθερία του για να μπορέσει να πειθαρχήσει και να προοδεύσει;

Νίκος (φετινός υποψήφιος)

Train Hard. Be Strong.

Καθώς είχα μια συζήτηση με την καθηγήτριά μου περί γυμναστικής και αθλημάτων που έκανα με διέκοψε... «Δημητρό θέλω να τα γράψεις σε ένα φύλλο χαρτί.»

Τα πρώτα βήματα μου μέσα στον αθλητισμό λοιπόν. Στο Δημοτικό ήμουν διαφορετικός από τα άλλα παιδιά, ή μάλλον γι' αυτούς ήμουν χοντρός.. Ένα χαρακτηριστικό που θυμάμαι για μένα τότε, ήταν ότι ήμουν πολύ νευρικός ή μάλλον δε σήκωνα μύγα στο σπαθί μου.

Ο πατέρας μου αθλητής ενός αθλήματος που η καταγωγή του είναι ελληνική. Καλά κατάλαβες. Ο πατέρας μου είναι παλαιστής.

Καθώς μεγάλωνα, περίπου 12 χρονών, λέω του πατέρα μου: «Μπαμπά θέλω να γίνω σαν κι εσένα.» Ξαφνικά ένα απόγευμα μιας όμορφης καλοκαιρινής μέρας εγώ βρέθηκα μέσα σε μια παλαίστρα με άλλα παιδιά, πιο μεγάλα, πιο γυμνασμένα, πιο τεχνικά.

Όλα τα παιδιά με βοήθησαν να γυμναστώ μαζί τους. Είναι άθλημα επαφής. Ήρθε η ώρα να πάω γυμνάσιο. Το σώμα μου μαζί και η αντοχή άλλαξε απότομα. Όλο το ενδιαφέρον στράφηκε προς τους συμμαθητές μου. Είχα πολλούς φίλους που με αγαπούσαν. Και κορίτσια. Και μάλλον εγώ το είδα όλο αυτό από διαφορετική οπτική γωνία. Το εκμεταλλεύτηκα μέχρι εκεί που μπορούσα. Γιατί ξαφνικά ανήκα κάπου....

Ξεκινάω και δεν είμαι τυπικός προς τον πατέρα μου. Ούτε στην προπόνηση. Δεν πέρασαν πάνω από 5 μήνες. Και ξαφνικά χτυπάει η πόρτα... Ωχ ο μπαμπάς.

Μπαίνω πάλι στα βήματα από την αρχή. Ευλύγιστος, γρήγορος, δυνατός. Σαν τσιταχ. Μόλις 14 χρονών. Και κατεβαίνω στους πρώτους αγώνες.

Η πίεση που δέχτηκα δεν ήταν μόνο στην παλαίστρα αλλά και στο σπίτι. Πειθαρχία. Ξέρεις τη λέξη αυτή; Ο μπαμπά, δάσκαλος. Ο δάσκαλος, μπαμπάς. Και η μαμά πίσω από την πόρτα να κρυφοκοιτάει.

Γιατί εγώ και όχι ο Γρηγόρης; Και γιατί και γιατί και γιατί ψιθυρίζω.

Στους πρώτους μου αγώνες, μόλις 73 kg παίζω σε κατηγορία 84 kg, γιατί ο δάσκαλος...θεώρησε ότι του χρόνου θα είμαι εκεί, σε αυτά τα κιλά.

Πρώτος αγώνας, κερδίζω με τεχνική πτώση. Έχω πάρει τα πάνω μου. Δεύτερος αγώνας, ο αθλητής δεν μπήκε στο ταπί. Ούφ... Τρίτος, κερδίζω στους πόντους 11-1, χάνω... πάω κλαίω. Παίζω για τρίτη-τέταρτη θέση. Ο άλλος φαίνεται ότι είναι πιο πολλά κιλά. Έχασα. Βγήκα 4ος, πρώτος φορά σε κατηγορία 10 κιλά πάνω από τα δικά μου. Μήπως τα κατάφερα;

Παράλληλα ξεκινάω και προπόνηση μόνος μου, κλασικά γυμναστήριο. Ήταν της μόδας. Έτσι, με φίλους από το Kick Boxing. Πρωί πάλι, μετά kick.

Μόνο που δεν άργησα να πιαστώ στα χέρια έξω από γυμναστήριο. Αντιδραστικό παιδί. Μέχρι που έκανα ζημιά σε έναν συμμαθητή.

Πάω προπόνηση. Είχα προετοιμασία. Ο μπαμπάς στην πόρτα αγκαλιά με έναν άλλον αθλητή. Πιο μεγάλο. μέσα μου εγώ τότε... κοροϊδεύω. Με φωνάζουν: «Δεν ξανά κάνεις προπόνηση λόγω αυτού του συμβάντος». Εγώ έχω αποκτήσει εγωισμό όλα αυτά τα χρόνια προς τον πατέρα μου. Έλεγε δεξιά, εγώ αριστερά. Καταλαβαίνετε. Το μόνο που ήθελε είναι να είμαστε μαζί. Αλλά εγώ είχα άλλα σχέδια... Ξεκινάω αντίθετα. Μόνο kick-boxing. Έχω έναν φίλο που με πίεσε όμορφα. Έγινε καλός. Αλλά όχι αγώνες.

Ξεκινάω και παίρνω την κατηφόρα. Μηχανές, αλητεία, αργά σπίτι, τσιγάρο. Δεν το ξέρει κανείς. Ανήκω κάπου. Πρόεδρος στο λύκειο. Όλοι θέλουν να με ξέρουν. Ο μπαμπάς σα να μην τον νοιάζει τι κάνω. Βασικά έτσι θεώρησα εγώ. Τελειώνω το λύκειο. Η γυμναστική γενικά με χαλάρωνε. Έκανα μονόζυγο μόνος μου, όπως και βάρη.

Μπαίνω φαντάρος. Ο μπαμπάς πάλι είναι δίπλα μου. Εγώ αγαπούσα τα δύσκολα. «Δημήτρη», ακούω στο κέντρο, «Φεύγεις αλεξιπτωτα». Εκεί κατάλαβα τι πάει να πει ατέλειωτη αντοχή. Άριστος στα αθλήματα. Πιο ώριμος και πλέον με πράσινο μπερέ και πουλάδα. Όλη μέρα γυμναστική. Ξέρεις την παροιμία «πιες ξύδι να σου φύγουν τα νεύρα»; Μέχρι και σήμερα πέφτω για κάμψεις μέχρι τέλους. Έτσι κάνω εγώ όταν γυμνάζομαι. Νιώθω πιο ανεβασμένη την αυτοπεποίθησή μου, πιο γενναίος. Όταν σκέφτεσαι κάτι κακό, κάνε γυμναστική. Άκουσέ με.

Μόλις 18 χρονών και μου λένε «παίρνεις φάρμακο». Ο πατέρας μου είχε δίκιο. Καλά υπολόγισε. 84 κιλά, ένα θηρίο έγινα. Όχι κακός άνθρωπος. Σαν νέος άντρας χωρίς να με νοιάζουν και πολλά, τράκαρα. Ένα χρόνο χωρίς γυμναστική, το σώμα μου χάλια. Έπαιρνα και φάρμακα.

Σήμερα είμαι στην φυλακή. Το μόνο που μου φτιάχνει την μέρα είναι να γυμνάζομαι. Να ξεπερνάω τα όρια μου, να προσέχω τον εαυτό μου, να βοηθώ και άλλους δίπλα μου. Μόλις 2 χρόνια εδώ και το σώμα μου είναι καλύτερο από ποτέ. Έχω βρει τον ρυθμό μου. Βρήκα τον στόχο μου. Θα περάσω ΤΕΦΑΑ.

Ο μπαμπάς περήφανος που παλεύω να μπω στα ΤΕΦΑΑ. Τώρα κατάλαβα τι έκανε. Έπρεπε να φτάσω εδώ. «Ε Μήτσο» στο καρτοτηλέφωνο από όπου μου είχε πει «Δημήτρη τόσα παιδιά βοήθησα να μην μπλέξουν και δεν τα κατάφερα για τα δικά μου».

Μέχρι και σήμερα, μέχρι να φύγω από εδώ, μέχρι να σταματήσω να ζω, θα φωνάζω ο αθλητισμός σώζει ζωές, γιατρεύει ψυχικά, σωματικά.

Ευχαριστώ από έναν μαθητή.

Δημήτρης

Έκθεση Ζωγραφικής

Από την Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου έως τη Δευτέρα 6 Οκτωβρίου 2025, στη Δημοτική Αγορά Κυψέλης, πραγματοποιήθηκε έκθεση ζωγραφικής με έργα νεαρών κρατούμενων της φυλακής Αυλώνα.

Οι δημιουργοί, μαθητές του σχολείου που λειτουργεί μέσα στο χώρο των φυλακών, ηλικίας 18 έως 21 ετών, παρουσίασαν έργα σε ένα περιβάλλον δυστοπικό, με μεγάλη ανομοιογένεια ως προς εθνικότητα, γλώσσα, μορφωτικό επίπεδο, θρήσκευμα και αδίκημα. Κατά το σχολικό έτος 2024-2025, υπό την καθοδήγηση του εικαστικού Κωνσταντίνου Καλογερόπουλου, οι μαθητές παρακινήθηκαν και δημιούργησαν, ξεπερνώντας δυσκολίες και φτάνοντας στα όρια του πειραματισμού. Το αποτέλεσμα ανέδειξε τον θεραπευτικό χαρακτήρα της τέχνης.

Η παρουσίαση των έργων κινητοποίησε συμβολισμούς που μας καλούν να σκεφτούμε: πόσο έτοιμη είναι η κοινωνία να δεχτεί ανθρώπους που υπήρξαν παραβατικοί σε πρώιμη φάση της ζωής τους; Μέσα από τα έργα τους, η κοινωνία συνυπήρξε μαζί τους, χωρίς τη φυσική τους παρουσία. Οι 33 προσωπογραφίες της έκθεσης αποκάλυψαν την ψυχολογική, συναισθηματική και πνευματική τους κατάσταση. Η ωμότητα της έκφρασης, η επιλογή των χρωμάτων και η ελευθερία που αποτυπώνεται προσέφεραν στιγμές αληθινής συνάντησης με τους δημιουργούς. Τα έργα τους ανέδειξαν τη δύναμη της τέχνης να «ελευθερώνει», ακόμα και μέσα από περιορισμό και απουσία.

Ο τίτλος της έκθεσης, [un_released], υπογράμμισε την προσπάθειά τους να απελευθερωθούν από το παρελθόν. Μέσα από τα έργα τους, οι μαθητές μοιράστηκαν στιγμιαία ελευθερία, θυμό, αγάπη και το προσωπικό τους αποτύπωμα.

Η έκθεση αποτέλεσε μια μοναδική ευκαιρία για κοινωνία και κοινό να έρθουν σε επαφή με νέες φωνές, που με γενναιοδωρία προσέφεραν την τέχνη του

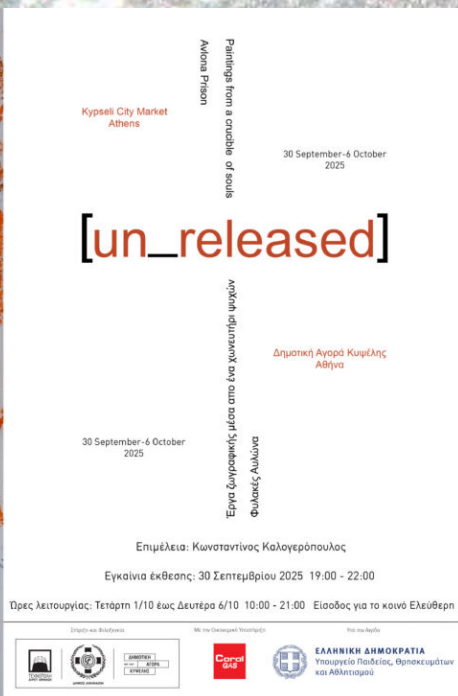
Διεθνής Ημέρα Εκπαίδευσης στις Φυλακές

Η 13η Οκτωβρίου, η οποία ορίστηκε το Μάρτιο του 2015 από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Εκπαίδευση στη Φυλακή (European Prison Education Association-EPEA) ως η Διεθνής Ημέρα για την Εκπαίδευση στη Φυλακή (International Day of Education in Prison - IDEP), αποτελεί μία σπουδαία μέρα για όσους υπηρετούμε στα σχολεία των φυλακών. Από φέτος το Δ.Σ. του Ελληνικού Παραρτήματος του EPEA, αποφάσισε να οριστεί ολόκληρος ο μήνας Οκτώβριος ως μήνας αφιερωμένος στην Εκπαίδευση στη Φυλακή στην Ελλάδα. Όπως κάθε χρόνο από το σχολικό έτος 2016-2017, έτσι και φέτος οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί των σχολικών μονάδων που λειτουργούν στο Ειδικό Σωφρονιστικό Κατάστημα Νέων Αυλώνα (Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο, Σ.Α.Ε.Κ.) γιόρτασαν τη Διεθνή Ημέρα Εκπαίδευσης στη Φυλακή. Κατά το πρώτο μέρος του φετινού αφιερώματος, οι μαθητές διάβασαν τη R(89)12 με τις 17 Συστάσεις για την Εκπαίδευση στη Φυλακή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης

(<https://epea.org/recommendations-coe/>) και συζητήσαν σχετικά με το πόσο και με ποιόν τρόπο οι συστάσεις αυτές εφαρμόζονται στα ελληνικά σωφρονιστικά καταστήματα. Κατά γενική ομολογία, το σχολείο είναι για τους κρατούμενους η μοναδική ανάσα ελευθερίας, ενώ παραδέχτηκαν πως αγνοούσαν ότι η εκπαίδευση στη φυλακή αποτελεί βασικό δικό τους δικαίωμα και υποχρέωση της Πολιτείας.

Στη συνέχεια παρακολούθησαν ένα απόσπασμα από τη θεατρική παράσταση με τίτλο «Ο Καραγκιόζης έγκλειστος» που ανέβασαν οι μαθητές του σχολείου μας στη χριστουγεννιάτικη γιορτή του σχολικού έτους 2014-2015. Μία παράσταση που φτιάχτηκε από τους ίδιους τους μαθητές και τα είχε όλα: ξεκαρδιστικούς διαλόγους, συγκλονιστικούς μονολόγους, τραγούδι και χορό, γέλιο και συγκίνηση. Και πριν περάσουν στο πιο δημιουργικό κομμάτι της ημέρας, προβλήθηκε η ταινία μικρού μήκους «Αντιγόνη» που δημιούργησαν οι μαθητές μας το σχολικό έτος 2021-2022, σε σκηνοθεσία της Εύας Νάθενα, παραγωγή του Κώστα Λαμπρόπουλου μουσική του Νίκου Καραδοσίδη, κοστούμια πάνω στα οποία οι μαθητές κέντησαν στίχους της τραγωδίας, και σκηνικό την ίδια τη φυλακή. Και άφησαν για το τέλος το καλλιτεχνικό τους ταπεραμέντο να 'γράψει' την αξία και το αποτύπωμα που αφήνει το σχολείο στην ψυχή τους χρησιμοποιώντας μαρκαδόρους, χαρτόνια, μολύβια, χάρακες αλλά και το ίδιο το σώμα τους.

Ομάδα μαθητών

Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

Η Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία αποτέλεσε μια σημαντική ευκαιρία για ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και καλλιέργεια του σεβασμού προς τη διαφορετικότητα στο σχολείο μας. Με αφορμή την ημέρα αυτή οργανώθηκαν διάφορες δράσεις που βοήθησαν τους μαθητές να γνωρίσουν καλύτερα τις δυσκολίες αλλά και τις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία.

Αρχικά πραγματοποιήθηκε η προβολή ενός ντοκιμαντέρ που παρουσίαζε τη ζωή και την καθημερινότητα ανθρώπων με αναπηρία το οποίο ανέδειξε μία ιστορία δύναμης, προσπάθειας και επιμονής. Στη συνέχεια προβλήθηκε μια ταινία μικρού μήκους, που τόνιζε το σεβασμό στη διαφορετικότητα και την αξία της φιλίας. Τα ερεθίσματα αυτά προκάλεσαν προβληματισμό και συζήτηση μεταξύ των μαθητών.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκάλεσε και η προβολή βίντεο με διάφορα αθλήματα ατόμων με αναπηρία. Μέσα από αυτά, οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να δουν πώς άνθρωποι με διαφορετικές δυσκολίες συμμετέχουν ενεργά στον αθλητισμό, ξεπερνώντας εμπόδια και πετυχαίνοντας σημαντικές διακρίσεις.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν δραστηριότητες προσομοίωσης αναπηριών. Οι μαθητές προσπάθησαν να εκτελέσουν απλές καθημερινές κινήσεις με δεμένα μάτια ή με περιορισμένη χρήση των χεριών, ώστε να κατανοήσουν καλύτερα τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία.

Τέλος, πραγματοποιήθηκε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα δραστηριότητα κατά την οποία οι μαθητές έγραψαν τα ονόματά τους στο σύστημα Braille. Με αυτόν τον τρόπο γνώρισαν έναν διαφορετικό τρόπο γραφής και επικοινωνίας, κατανοώντας καλύτερα πώς διαβάζουν και γράφουν τα άτομα με προβλήματα όρασης.

Οι δράσεις αυτές βοήθησαν όλους να σκεφτούν βαθύτερα τη σημασία της αποδοχής, του σεβασμού και της ισότητας, ενισχύοντας την ευαισθητοποίηση και την ενσυναίσθηση μέσα στη σχολική κοινότητα.

Ομάδα μαθητών

Γιορτές Χριστουγέννων και Αποκριών

Οι γιορτές των Χριστουγέννων και των Αποκριών στο σχολείο μας είναι μια υπέροχη ευκαιρία για χαρά, διασκέδαση, δημιουργία και συνεργασία. Μέσα από διάφορες δραστηριότητες, οι μαθητές πέρασαν όμορφα και να συμμετείχαν ενεργά στο γιορτινό κλίμα.

Λίγο πριν το κλείσιμο των σχολείων για τις γιορτές των Χριστουγέννων, διοργανώθηκε η χριστουγεννιάτικη γιορτή. Το σχολείο γέμισε με μουσική και τραγούδια. Οι μαθητές παρουσίασαν τραγούδια και έθιμα από τις πατρίδες τους, δημιουργώντας μια ζεστή και γιορτινή ατμόσφαιρα. Παράλληλα, οργανώθηκαν εργαστήρια χειροτεχνιών και ζωγραφικής. Τα παιδιά ασχολήθηκαν με τη ζωγραφική και τη δημιουργία χριστουγεννιάτικων στολιδιών, καρτών ή μικρών διακοσμητικών και είχαν την ευκαιρία να φτιάξουν τα δικά τους γλυκά, τα οποία μοιράστηκαν με τους συμμαθητές τους.

Οι Απόκριες προσφέρουν, επίσης, πολλές δυνατότητες για διασκέδαση. Διοργανώθηκε αποκριάτικο πάρτι στο σχολείο, όπου η μουσική και ο χορός είχαν πρωταγωνιστικό ρόλο. Οι μαθητές χόρεψαν, τραγούδησαν και κεράστηκαν ξεχνώντας για λίγο τη καθημερινότητά τους.

Τέτοιες εκδηλώσεις αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη σημασία όταν πραγματοποιούνται σε ένα σχολείο μέσα σε χώρο κράτησης. Μέσα από τη μουσική, τον χορό, τις χειροτεχνίες και τη συνεργασία, οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να εκφραστούν δημιουργικά, να επικοινωνήσουν μεταξύ τους και να νιώσουν ότι αποτελούν μέρος μιας κοινότητας. Οι στιγμές αυτές σπάνε τη μονοτονία της καθημερινότητας, καλλιεργούν την αισιοδοξία και θυμίζουν σε όλους ότι το σχολείο δεν είναι μόνο χώρος μάθησης, αλλά και χώρος ελπίδας, σεβασμού και ανθρώπινης επαφής. Γι' αυτό και τέτοιες γιορτές έχουν ιδιαίτερη αξία: προσφέρουν χαρά, ενισχύουν τη συνοχή της σχολικής κοινότητας και δίνουν στους μαθητές δύναμη να συνεχίσουν την προσπάθειά τους για ένα καλύτερο μέλλον.

Ομάδα μαθητών

Εθνικές Γιορτές

Οι εθνικές επετείοι της 28ης Οκτωβρίου και της 17ης Νοεμβρίου αποτελούν σημαντικές στιγμές μνήμης και τιμής για την ιστορία της χώρας μας. Όπως σε όλα τα σχολεία της χώρας, έτσι και στο δικό μας διοργανώθηκαν γιορτές με σκοπό οι μαθητές να γνωρίσουν καλύτερα τα γεγονότα και τα πρόσωπα που σημάδεψαν αυτές τις ημέρες, αλλά και για να καταλάβουν ότι ο αγώνας για ελευθερία, για δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια δεν είναι προνόμιο ενός μόνο λαού, αλλά πανανθρώπινο δικαίωμα που ξεπερνάει τα στενά γεωγραφικά, εθνικά, θρησκευτικά και άλλα όρια. Οι σχολικές γιορτές περιλάμβαναν την ανάγνωση κειμένων και ποιημάτων που αναφέρονται στην αντίσταση, την ελευθερία και τη δημοκρατία. Μέσα από αυτά τα κείμενα, οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν σκέψεις και συναισθήματα και να κατανοήσουν βαθύτερα τη σημασία των ιστορικών αυτών γεγονότων. Σημαντικό μέρος της εκδήλωσης αποτέλεσαν τα τραγούδια της χορωδίας.

Πατριωτικά και ιστορικά τραγούδια παρουσιάστηκαν από τους μαθητές, δημιουργώντας μια συγκινητική ατμόσφαιρα και ενισχύοντας το αίσθημα σεβασμού προς όσους αγωνίστηκαν για την ελευθερία. Στο τέλος της γιορτής της 28^{ης} Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε μια μικρή παρέλαση στον προαύλιο χώρο του σχολείου. Οι μαθητές που άριστευσαν κατά το προηγούμενο σχολικό έτος ανέλαβαν ρόλο σημαιοφόρου και παραστατών και με υπερηφάνεια τίμησαν με αυτόν τον τρόπο την επεταίο του ΟΧΙ.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με παραδοσιακούς χορούς στους οποίους συμμετείχαν μαθητές από διάφορες εθνότητες, δίνοντας έναν πιο ζωντανό και συμμετοχικό χαρακτήρα στη γιορτή. Οι δραστηριότητες αυτές διασφαλίζουν, ότι οι σχολικές γιορτές για τις εθνικές επετείους δεν αποτελούν μόνο μια τυπική εκδήλωση, αλλά μια ουσιαστική εμπειρία μάθησης και συμμετοχής για όλους τους μαθητές.

Ομάδα μαθητών

Η πορεία ενός πρόσφυγα

Διέλυσαν την πατρίδα μου
Ρήμαξαν τη ζωή μου
Πήραν ό,τι ονειρεύτηκα
Έχασα την ψυχή μου

Άφησα το σπιτάκι μου
Έφτασα στην Ελλάδα
Πέρασα γη και θάλασσα
Χιόνι, βροχή, λιακάδα

Και ξαφνικά με πιάσανε
Με ρίξαν στο κελί μου
Χάθηκε ο ήλιος μονομιάς
Μαύρισε η ζωή μου.

Κλέφτης ή υποχείριο;
Πρόσφυγας, μετανάστης;
Χωρίς ποινή ή ένοχος;
Θύμα ή μήπως δράστης;

Κοιτώ μέσα απ' τα σίδερα
Βλέπω τα όνειρά μου
Όσο και αν με τσακίσανε
Ζει καθαρή η καρδιά μου

راني نحكي عايش فيه
)Σου μιλάω για τη ζωή που ζω τώρα)

مور لبارو حياتنا ضايعا
)Πίσω από τα σίδερα η ζωή μας είναι χαμένη)

ندعي لربي يخففها
)Προσεύχομαι στο Θεό να μας δώσει ανακούφιση)

ويحك صراح كل لمغبنا
)Κι όλοι οι καταπιεσμένοι ας απελευθερωθούν)

Ανάσα στον Βυθό

Φυλακή, άλλη ζωή άλλοι κανόνες
Εδώ περνάνε καλοκαίρια και χειμώνες
Εδώ μιλάμε μόνο με πράξεις
Κι ότι πράξεις αυτό θα εισπράξεις

Μέσα σε ένα κουτί σκέψεις πολλές
Το μυαλό γεμάτο, νεύρα, άγχος και στρες
Φύγαν οι μέρες που περίμενα να έρθει ο καφές
Τώρα ξυπνάω μες στην σκοτεινιά μου

Βάζω την κάρτα μες το καρτοτηλέφωνο
Παίρνω την οικογένεια να πω ένα “Σ’ αγαπώ”
“Χαιρετίσματα, μην στεναχωριέσαι μαμά,
Όταν ανταμωθούμε θα’ναι όλα καλά”

Μέσα στη φυλακή αλλάζει το μυαλό,
Για άλλους προς το καλό
Για άλλους προς το κακό

“Όταν πέφτει το βράδυ προτού να κοιμηθώ
Κάνω την προσευχή μου να ακούσει ο Θεός

Μάνα συγγνώμη για την πίκρα
Που σε έφερα σε σημείο να μην κοιμάσαι την νύχτα

Συγγνώμη και σε εσένα ομορφιά μου
Κάθε σου αγκαλιά τώρα η σκέψη μου κοντά σου

Ανάβω ένα τσιγάρο και το κοιτώ
Όπως καίγεται αυτό καίγομαι κι εγώ
Άδικη ζωή

Εκεί που είσαι γλυκιά πικρίζεις στη στιγμή
Δεν πειράζει όμως, όλα καλά
Πατάμε γερά και κοιτάμε μπροστά
Χαιρετίσματα λοιπόν στα “δυτικά”

Είπα στον Χοντρό “Να προσέχεις τη μαμά”
Πράγματα που έλεγα “δεν θα κάνω” μικρός
Μεγαλώνοντας τα έκανα και τώρα εδώ
Τσιγαριλίκια, όμορφα κορίτσια, άσκοπα ξενύχτια και στον δρόμο αλητεία

Τα παπούτσια που φοράω περπάτησαν παντού
Και τώρα στις ακτίνες της Αυλώνας κάναν ντου
Σε όσους με ξέχασαν “Ευχαριστώ”
Δεν πειράζει, τα κρατώ στο μυαλό

Στίχοι. Από μαθητές των σχολείων μας

Άνθρωπο που αποκαλούσα αδελφό
Ένα μήνυμα δεν έστειλε να δει πώς περνώ
Μετρώ τα λάθη μου είναι τόσα πολλά
Μέσα σε αυτά έχω και τα καλά

Στης φυλακής τα κάγκελα γέλια ξανά

Αυτοί που λεν η φυλακή είναι κακή
Την άλλη της πλευρά δεν έχουνε καν δει
Ούτε μέσα έχουνε μπει
Λόγια στον αέρα αναπολώ το γιατί

Εδώ υπάρχει σεβασμός, ανθρωπιά
Αλάνια που σε κάνουνε να νιώθεις καλά
Συμβουλές αν κάτι γίνει στραβά
Εδώ δεν κοιτάν το χρώμα ούτε τη χώρα
Όλοι μαζί όταν έρθουνε τα ζόρια

Περπατώ από τη Β' προς το προαύλιο
Κοιτώ τον ουρανό
Ανάσα στον βυθό

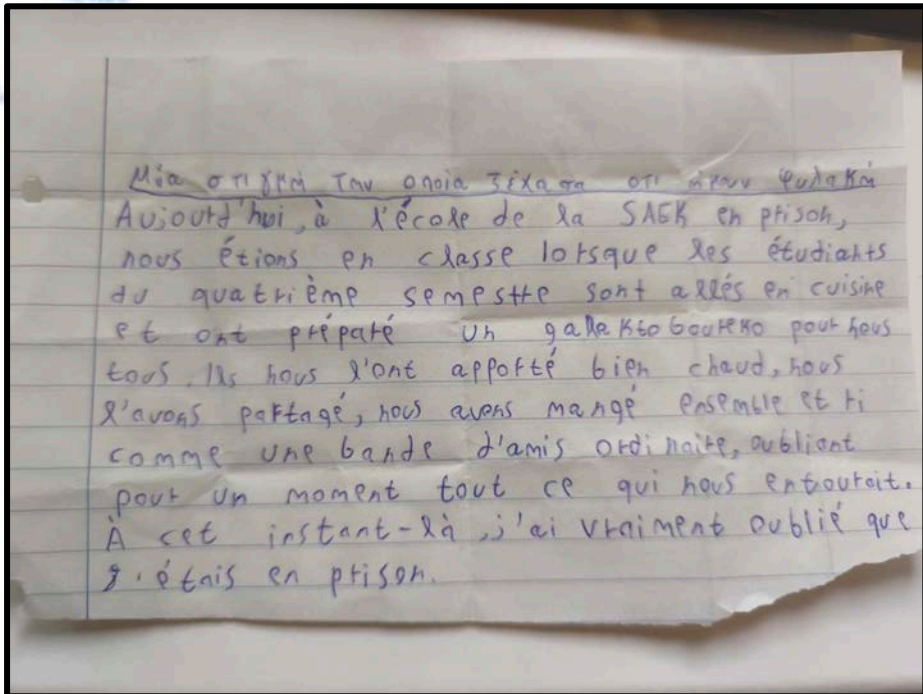

Λόγια μαθητών από το προαύλιο

Ποιους ήχους ακούμε καθημερινά στην φυλακή του Αυλώνα;

Το τρένο που περνάει.
Κάποια μηχανή που τρέχει.
Κάποιος σκύλος που γαβγίζει.
Άνθρωποι να μιλάνε, να πλένουν, να καθαρίζουν. Όπως σε μια γειτονιά.
Από το μεγάφωνο ακούγονται ανακοινώσεις. Φωνάζουν ονόματα.
Κάθε πρωί ο ήχος της πόρτας που ανοίγει. Κάθε βράδυ ο ήχος της πόρτας που κλείνει και κλειδώνει.
Το κουδούνι χτυπάει. Η φυλακή κλείνει.
Μετά ησυχία.

Και η μουσική; Αν είσαι τυχερός μερικά τραγούδια σε ένα MP3 player. Αν δεν είσαι, τότε κάποιο τραγούδι στους διαδραστικούς πίνακες στο σχολείο. Αν δεν πας στο σχολείο. Όταν δεν πας στο σχολείο... Τότε μένει η σιωπή.

Όπως το έγραψε στα γαλλικά

Μια στιγμή που ξέχασα ότι βρίσκομαι στη φυλακή...

Η μετάφραση του άρθρου

Σήμερα θα μιλήσω για τη ΣΑΕΚ μέσα στη φυλακή. Ήμασταν στην τάξη όταν οι σπουδαστές του τέταρτου εξαμήνου ήρθαν από την κουζίνα και χτύπησαν την πόρτα. Ένας έφερε ζεστό φαγητό για όλους μας. Το μοιραστήκαμε, φάγαμε όλοι μαζί και ήμασταν σαν μια παρέα φίλων κανονικά, ξεχνώντας για λίγο όλα όσα μας περιβάλλουν.

Εκείνη τη στιγμή πραγματικά ξέχασα ότι βρισκόμουν στη φυλακή.

Μάκης

(Ο Μάκης έμαθε γαλλικά στην ΣΑΕΚ μας)

Ομάδα Αρχισυνταξίας: Βασίλης, Ομίντ, Μιχάλης

Συντακτική Ομάδα: Ανάς, Μαχντί, Μπαμπέμο, Τζάστιν, Ραχμάτ, Μοχάμεντ, Στάθης, Ομίντ, Μάκης, Δημήτρης, Γιάννης, Βασίλης, Μοχάμεντ, Χιούγκο, Κοζίν, Λόνι, Νίκος, David, Ker, Changkuoth

Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί: Ειρήνη Ψαχούλια, Σοφία Σαμαρά, Αλεξάνδρα Τυράσκη, Κωνσταντίνος Φαρασόπουλος, Αναστασία Πέππα

**Σε έναν κόσμο που μας θέλει χωριστά.
Από όπου κι αν ερχόμαστε.
Όποια θρησκεία κι αν έχουμε.
Όποια γλώσσα κι αν μιλάμε.**

ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

